

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
28 січня 2014 р., вівторок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Шанс зупинитися... Іван Капсамун, Юлія Лучик, «День»3**
- М.Чечетов: "Ми категорично виключаємо можливість силового розв'язання конфлікту. За таких умов можуть постраждати невинні люди. Ми цього не хочемо. Зараз усе ще є можливість врегулювати ситуації шляхом переговорів за круглим столом. Поки лідери опозиції думали лише про те, щоб отримати власні політичні дивіденди і висували ультиматуми. Це і гальмувало переговорний процес. Ми зараз бачимо компроміс у тому, щоб сторони поступилися якимось своїми вимогами, але при цьому всі залишилися задоволені".
- Владимир Литвин собрал в Раде единомышленников Ольга Куришко, "КоммерсантЪ" (Украина)4**
- Группа внефракционных народных депутатов во главе с В.Литвином потребовала вчера от большинства отменить принятые 16 января законы, уволить правительство Н.Азарова и вернуть парламентско-президентскую форму правления. Эти требования поддерживают в оппозиции, однако в Партии регионов уверяют, что парламентское меньшинство "пролетит, как тазик по бане", а правительство получит иммунитет от отставки еще на одну сессию Верховной Рады.
- Борис Тарасюк: «Кому США аннулировали визы, будет известно только тем людям, кого это непосредственно коснется» "Деловая столица»5**
- "Белорусский сценарий показал, что меры по отношению к государству в целом не являются действенными. Поэтому европейские чиновники перешли к введению адресных мер в отношении конкретных должностных лиц в Беларуси. То же ожидает и Украину. Скорее всего, в нынешней ситуации ЕС пойдет по пути проверки источников происхождения средств, которые находятся на счетах европейских финучреждений".
- Нет повода не заявить Сергей Сидоренко, "КоммерсантЪ" (Украина)7**
- Парламентская ассамблея Совета Европы готова принять экстренную резолюцию о ситуации в нашей стране. В документе речь пойдет о необходимости отменить "законы 16 января" и вернуться к Конституции 2004 года, а также об амнистии участников протестов. В Партии регионов настаивают, что ПАСЕ должна возложить на оппозицию часть ответственности за выход из кризиса. Резолюцию включили в повестку дня вопреки пассивности украинской оппозиции, утверждают источники.
- Розв'язання конфлікту наближається "Голос України"8**
- Народний депутат від фракції «Батьківщина» О.Бригинець назвав компроміси влади смішними. Оскільки, за його словами, коли комусь з опозиції пропонується якась посада — це не компроміс, а підкуп. Насправді країна вимагає принципових змін. А саме на позачерговому засіданні Верховної Ради треба скасувати закони, ухвалені 16 січня, прийняти декларацію про повернення Конституції 2004 року, відправити уряд у відставку і, можливо, змінити керівництво парламенту. Це знизить градус напруження в суспільстві.

Чем займеться Владимир Макеенко в статусе главы КГГА <i>Анна Ковальчук, Дарья Кравченко, журнал «Форбс» (Украина)</i>	9
В.Карасев предполагает, что Макеенко назначен на пост главы КГГА с перспективой избрания его мэром Киева: «Если бы речь шла только о политике-хозяйственнике, без расчета на дальнейшее избрание киевским мэром, тогда это мог бы быть, например, Голубченко».	
Виктор Чумак: «Санкции - это прекращение диалога. Я против...» <i>"Власть денег"</i>	10
Народный депутат от УДАРа, глава Комитета ВР по вопросам борьбы с организованной преступностью и коррупцией, видит необходимость для оппозиции искать союзников в рядах оппонентов, однако признается, что на этом поле лидеры Майдана не только не преуспевают, но и почти не работают.	
ІНТЕРНЕТ-ЗМІ	
Владислав Атрошенко: «Для зміни Конституції залишилося переконати 60 депутатів» <i>Главком</i>	11
У ЗМІ з'явилася сенсаційна заява групи депутатів, серед яких не тільки позафракційні, а й регіонали. Парламентарі, яких вважали опорою більшості, закликають колег підтримати повернення до Конституції 2004 року, а також виконати інші вимоги опозиції. Серед підписантів нібито виявився і член фракції Партії регіонів, обраний в окрузі на Чернігівщині О.Атрошенко.	
Призрак анархии встает над Украиной, или Последний шанс для компромисса <i>Inpress.ua</i>	14
Происходящий в регионах хаос предоставляет уникальную возможность разномастным авантюристам и маргиналам взлететь на поверхность на гребне анархической волны и объявить себя «властью».	
БЛОГИ	
Арсен Аваков: «Это компромисс? Больше похоже на прелюдию к обману!» <i>pravda.com.ua</i>	17
Читаю нового толмача Януковича – госпожу Лукаш по итогам раунда консультаций. Имею информацию от нашей стороны... Какой такой компромисс?! Торгуются?! О чем речь?! Они во власти по-прежнему ничего не понимают о сути протеста на улицах страны!!!	
Олег Ляшко: «Регіонали хочуть арештувати опозиційних депутатів» <i>корреспондент.net</i>	18
За мою інформацією, регіонали з комуністами завтра хочуть проголосувати за зняття депутатської недоторканості та арешт опозиційних депутатів, мене в першу чергу. Так вони сподіваються налякати усіх інших, щоб припинили боротися проти диктатури Януковича.	
ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ	
В Администрации Президента продолжается встреча с оппозицией <i>Интер, Подробности</i>	18
Члени громадського руху "Спільна справа" залишили Міністерство юстиції <i>УТ-1, Підсумки дня</i>	19
Владислав Лук'янов: «На сьогодні нема підстав для надзвичайного стану» <i>Радіо Свобода, Ваша Свобода</i>	20
Анатолій Гриценко: «Комментарий радиостанции Эхо Москвы» <i>Радио Эхо Москвы</i>	24

Шанс зупинитися...*Іван Капсамун, Юлія Лучик, «День»*

Вівторок може стати переломним. Якщо політики захочуть, вони можуть зупинити насильство і протистояння. Принаймні зробити перший вагомий крок, який би утихомирив обидві сторони. Позачергова сесія парламенту — це шанс знайти компроміс і почати реальний діалог. Які взаємні поступки наразі найбільш популярні?

Мова йде про відставку і заміну уряду, повернення в дію змін до Конституції 2004 року, звільнення всіх учасників протестів, покарання винних у викраденні, побитті, вбивстві людей, виведення силовиків з урядового кварталу, можливо, дострокові вибори до Верховної Ради і навіть Президента. Як один з варіантів поговорюють і про введення надзвичайного стану. Що з цього може стати реальністю? Слідкуйте сьогодні за Радою.

Багато з цих пунктів обговорювалися на зустрічі влади і опозиції. Президент навіть запропонував Яценюку очолити уряд, а Кличку посаду віце-прем'єр-міністра з гуманітарних питань. Чіткої відповіді від опозиції ми так і не почули, було сказано лише точно, що переговори продовжаться. Вони і продовжуються. За визначенням багатьох експертів, торги наразі тривають.

«Будь-які політичні домовленості не будуть мати жодного серйозного результату для країни — якщо мова не буде йти про зміну правил гри, а лише про — посади, переформатування уряду, повернення до Конституції 2004 року, — пише політолог Вікторія Подгорна у своєму блозі в «Дні». Експерт нагадує, що «змову еліт» ми вже проходили у 2004-му, коли «суспільство не отримало майже нічого».

Подгорна підкреслює, що політичні домовленості — «це: у кращому випадку буде просто кроком до пом'якшення режиму та створенням умов для зміни еліт. Але це залишить на своїх місцях корупційну, репресивну пострадянську систему як в політиці, так і в економіці. Змінити її — є сьогодні головною вимогою Майдану, суспільства».

«Все, що відбувається в Україні сьогодні — результат недеформованих демократичних інститутів: незалежних і сильних профспілок; контрольованих громадянським суспільством інститутів влади, незалежних і некорумпованих судів і прокуратури», — пише у «Фейсбук» експерт Валерій Чалий.

«Це результат несправедливого розподілу національного продукту, коли розрив між бідними і найбагатшими чи не самий величезний в Європі, — продовжує Чалий. — Це наслідок недосформованої політичної української нації (хоча в останні місяці процес просто набирає колосальні обороти). Якщо нам вдасться утримати країну — у нас буде абсолютно інше суспільство і інша країна. Історія дала нам шанс».

На що здатні політики? Говоримо з парламентарями від влади та опозиції?

Михайло Чечетов, народний депутат, Партія регіонів:

— Поки у повісті дня сформульоване одне питання — якими методами врегулювати політичну кризу в країні.

Ми категорично виключаємо можливість силового розв'язання конфлікту. За таких умов можуть постраждати невинні люди. Ми цього не хочемо. Зараз усе ще є можливість врегулювати ситуації шляхом переговорів за круглим столом. Поки лідери опозиції думали лише про те, щоб отримати власні політичні дивіденди і висували ультиматуми. Це і гальмувало переговорний процес. Ми зараз бачимо компроміс у тому, щоб сторони поступилися якимось своїми вимогами, але при цьому всі залишилися задоволені. Зараз це потрібно народу та державі.

Закони, проголосовані 16 січня, ми скасовувати не будемо. Вони відповідають нормами європейського законодавства. Ми готові внести поправки до деяких із них (можливо десь щось

не так переклали), але для цього треба запросити європейських експертів-посередників і створити відповідну групу.

За амністією, реабілітацією учасників протесту та відкликання «Беркуту» та міліції з Києва ми готові голосувати в тому випадку, якщо на всій території України будуть повністю звільненні усі будівлі і коли розійдеться Майдан. От наш варіант компромісу.

...Опозиція вже нічого не контролює, її ніхто не слухає. Тому зараз вона й лякає людей страшилками про введення надзвичайного стану. Але це не більше, ніж страшилки: ми за введення надзвичайного стану голосувати не будемо.

Партія регіонів — це залізобетонний моноліт та висодисциплінована організована команда. Ми — не опозиція з «тушками» і лідерами, які зрадили вождя помаранчевої революції Ющенка. Тому наші депутати залишаться з нами.

Переговори з опозицією Президент проводить, і вони продовжуються. Президент сказав, що готовий домовлятися. Ми підтримуємо Президента і не заперечуємо створювати групу з вдосконалення Конституції, готові вносити до неї поправки та голосувати за відставку уряду.

Віктор Чумак, народний депутат, «УДАР»:

— Ми поки не визначилися з тим, що і як будемо робити. У вівторок вранці буде засідання фракції, на якій ми будемо абсолютно чітко визначати, як діятимемо далі. З огляду на те, як пройдуть консультації щодо порядку денного (є пропозиція Литвина, наша) і якщо на ці пропозиції пристане більшість, то можна буде йти на голосування. Якщо у порядок денний включатимуть відверто провокативні питання, чи питання, що лише відволікатимуть від загальних проблем, то тоді будемо визначатися.

Я не буду говорити про те, чи є зараз люди, які готові вийти з фракції Партії регіонів. Самі робіть висновок, якщо на засідання фракції ПР, яке вони терміново зібрали цієї неділі, прийшло 70 людей...? Додам тільки одне, консультації з депутатами від більшості опозиція веде постійно.

Зараз йде ескалація силової напруженості: заява міністра юстиції про можливе введення надзвичайного стану; заява СБУ про ймовірні атаки на об'єктах інфраструктури та національного значення тощо. Це ж не ми говоримо про небезпеку введення НС... Якщо СБУ каже, що в неї є така інформація, то зараз вона має застосувати всі свої можливості, щоб не чекати поки якась біда відбудеться, а запобігти їй. Завдання СБУ — запобігати, а не попереджати про можливу небезпеку.

Тим більше, зараз кількість військовослужбовців в урядовому кварталі тільки збільшується. Це теж показник, що йде підготовка до засідання Верховної Ради у вівторок. Питання дуже складне. Воно сьогодні висить на волосині. Опозиція пропонує домовлятися, але на дуже серйозній довготерміновій основі. Наші вимоги незмінні — повернення Конституції 2004-го року, скасування законів від 16 січня, амністія всіх затриманих, відставка уряду і консультації щодо підготовки по формуванню уряду народної довіри.

Радикалізація настроїв на сьогодні є очевидною. Тому ці кроки є тільки першими. Зараз усе залежить від нас. Якщо ми й надалі говоритимемо про те, що не можемо домовитися — з цього нічого не вийде. Наша акція — довгострокова. Ми повинні йти і говорити про те, що цим процесом треба керувати, а не пускати його за течією. По всій країні проходять акції протесту. Люди демонструють своє ставлення до політики влади, яка призвела до нинішнього стану речей. Не зважати на це влада вже не може.

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/tema-dnya-politika/shans-zupinitisya>

Владимир Литвин собрал в Раде единомышленников Ольга Куришко, "Коммерсантъ" (Украина)

Вчера в парламентском комитете по вопросам национальной безопасности и обороны состоялось заседание депутатской группы по урегулированию политического кризиса. Мероприятие инициировал глава Комитета Владимир Литвин (внефракционный). "Верховная

Рада должна взять на себя главную ответственность за страну! Это требует ее консолидации, снятия внутреннего противостояния, налаживания диалога... исключив при этом возможность введения чрезвычайного положения в стране",— заявил накануне собрания Литвин. Он отметил, что Раде необходимо отменить все законы, принятые 16 января, кроме госбюджета, принять политическое решение о возвращении парламентско-президентской формы правления, амнистировать всех заключенных—участников акций протеста.

Заседание группы под руководством Литвина проходило в закрытом режиме и длилось около трех часов. "О создании депутатской группы с правами фракции речи не идет — это группа по выходу из кризиса",— на ходу сообщила журналистам народный депутат Инна Богословская (внефракционная). Вместе со своим коллегой Давидом Жванией они покинули заседание почти сразу после его начала. На мероприятии присутствовало около десяти человек — преимущественно внефракционных депутатов. Из представителей Партии регионов заметил народного депутата Николая Рудьковского.

После заседания Рудьковский зарегистрировал в Верховной Раде проект постановления, рекомендующего президенту Виктору Януковичу "после перехода к парламентско-президентской форме правления" и проведения административной реформы назначить в Украине внеочередные выборы Верховной Рады и органов местного самоуправления.

О результатах мероприятия журналистам рассказал Владимир Литвин. "Мы решили подтолкнуть оппозицию и большинство к компромиссу и принятию решений по выходу из кризиса. Мы — это около 25 человек,— сообщил Литвин.— Многие сегодня не пришли, но нам важно, что принципы поддержаны". Помимо отставки правительства, отмены законов, принятых 16 января, и начала конституционной реформы, внефракционные депутаты планируют настаивать на проведении выборов мэра столицы и депутатов Киевсовета.

Участники заседания отрицали, что на базе их объединения может быть создана депутатская группа с правами фракции. По регламенту ее численность должна составлять не менее 32 человек. "Я очень прошу — не разжигайте вопрос о создании в парламенте групп с правами фракции! Главный вопрос в том, что происходит в обществе",— заверил народный депутат Игорь Еремеев (внефракционный). Владимир Литвин в свою очередь отметил, что переформатирование парламентского большинства может произойти "только после конституционной реформы". Вчера народный депутат Виктор Балоба (внефракционный) отозвал свою подпись под решением группы. "Ни в какой колхоз из внефракционных депутатов я не вступал... Получается так, что кто-то мерзнет, спасая страну, а кто-то думает, что дело уже сделано, и приступает к своему любимому делу — поиску собственной выгоды в непростой для страны ситуации",— процитировали Балобу в его пресс-службе.

Вчера стало известно, что в ПР не поддержат ключевые требования оппозиции и внефракционных депутатов — об отставке правительства и отмене законов, принятых 16 января. "Никакой отставки премьера не будет! Единственное, что, может быть, у Президента есть, согласно Конституции,— это полномочия сделать ротацию, поменяв отдельных министров по итогам года",— заявил первый заместитель главы фракции ПР Михаил Чечетов. По его словам, если оппозиция попытается поставить этот вопрос на голосование, "они еще раз, как тазик по бане, пролетят", и правительство получит иммунитет от отставки до сентября.

<http://www.kommersant.ua/doc/2393723>

Борис Тарасюк: «Кому США аннулировали визы, будет известно только тем людям, кого это непосредственно коснется»
"Деловая столица»

Большинство обещаний западных чиновников ввести санкции против должностных лиц, ответственных за эскалацию насилия в Украине, остаются пустыми разговорами. Международные политики продолжают увещевать чиновников, не решаясь прибегнуть к введению серьезных мер — аресту их активов, банковских счетов и т. д.

Решатся ли в конце концов ЕС и США на сценарий, который в свое время был реализован по отношению к Беларуси, либо разработают для украинских чиновников индивидуальный комплекс мер, рассказал экс-министр иностранных дел Украины, заместитель председателя партии "Батьківщина" Борис Тарасюк.

Борис Иванович, почему Запад не торопится с принятием санкций против украинских чиновников, причастных к насилию в нашей стране?

— США начали говорить о возможности введения санкций лишь с момента принятия в сентябре 2013 года сенатской резолюции относительно Украины. Вторая резолюция сената США была принята уже 7 января 2014 года.

Там говорилось, что, если украинская власть снова прибегнет к использованию силы, США примут решение относительно введения санкций.

Смерти, которые произошли в Украине в День соборности, 22 января, повлекли незамедлительную реакцию Соединенных Штатов. Они уже заявили о введении санкций. В частности, об аннулировании виз для ряда украинских должностных лиц, которые, по мнению США, были причастны к отдаче приказов о применении насилия против мирных демонстрантов.

Сейчас Вашингтон также рассматривает применение адресных санкций в отношении украинских должностных лиц. Речь идет о возможности ареста их счетов в американских банках, недвижимости, замораживания других активов и т. д.

Может быть задействован и такой механизм, как проверка законности и чистоты средств украинских чиновников высшего эшелона, которые находятся на счетах в американских банках. Они могут проводиться и без введения официальных санкций.

Кто из наших чиновников может оказаться в черном списке?

— Кому США аннулировали визы, будет известно только тем людям, кого это непосредственно коснется. Соединенные Штаты не станут обнародовать списки представителей украинской власти, которым запрещен въезд в страну. Да и наши чиновники могут узнать об этом только тогда, когда соберутся посетить Штаты.

Какой реакции на происходящее в Украине можно ожидать от Евросоюза?

— В ЕС уже вплотную подошли к рассмотрению вопроса о санкциях. Но мы вряд ли получим решение Евросоюза, аналогичное тому, которое было принято по Беларуси. То есть санкции не будут введены против самой страны.

Белорусский сценарий показал, что меры по отношению к государству в целом не являются действенными. Поэтому европейские чиновники перешли к введению адресных мер в отношении конкретных должностных лиц в Беларуси.

То же ожидает и Украину. Скорее всего, в нынешней ситуации ЕС пойдет по пути проверки источников происхождения средств, которые находятся на счетах европейских финучреждений.

Есть ли у стран ЕС единая позиция относительно применения санкций к Украине?

— ЕС — это субъект, в который входят 28 государств. Сейчас среди них нет согласия по данному вопросу. Поэтому этот процесс, скорее всего, будет происходить через национальные процедуры каждой из стран — членов ЕС. Те государства, которые сочтут нужным, внедрят санкции, не дожидаясь решений Европейского Союза.

Кто из них наиболее решительно настроен на введение санкций против украинских чиновников?

— Со стороны европейских государств сейчас звучит много заявлений. Канцлер Германии Ангела Меркель высказалась против введения санкций. Глава Европарламента Мартин Шульц заявил, что такой шаг — последняя мера, которую стоит применять против украинского руководства.

Но есть и более радикальные высказывания. Например, министр иностранных дел Литвы настаивает, что время вводить санкции против должностных лиц, причастных к насилию в Украине, уже пришло.

По моему мнению, дискуссия в ЕС по этому поводу будет разворачиваться все острее. Допускаю, что со стороны многих стран Евросоюза введение санкций не будет официальным и публичным.

Оно может произойти без соответствующих заявлений правительственных структур. Просто будут проводиться проверки законности происхождения средств, которые находятся на счетах наших чиновников в европейских финучреждениях. По их результатам активы могут быть арестованы.

Является ли медлительность ЕС следствием того, что, открыто вмешавшись в украинскую ситуацию, он может еще больше осложнить отношения с Россией?

— Те меры, о которых я говорю — проверки законности происхождения средств наших должностных лиц в европейских финучреждениях, никак нельзя назвать вмешательством. Это нормальная процедура проверки происхождения средств в соответствии с европейским законодательством. Поэтому в таком случае никаких нареканий не последует. Вмешательством как раз можно назвать действия самой России. Например, когда она объявила Украине торговую войну в августе 2013 года.

http://www.depo.ua/ru/delovaja-stolica/2014_ds/janv_ds2014/4-662/117447.htm

Нет повода не заявить

Сергей Сидоренко, "Коммерсантъ" (Украина)

Вчера в Страсбурге бюро ПАСЕ утвердило решение провести срочные дебаты и принять резолюции по украинскому вопросу. Документ будет рассмотрен 30 января. О возможной резолюции в ПАСЕ говорили еще в декабре, но из-за пассивности украинской оппозиции ассамблея планировала отказаться от документа и ограничиться устным обсуждением, утверждает источник: "Они не сделали ни шага. Казалось, что им вовсе не нужна поддержка ПАСЕ". Ситуация изменилась после принятия 16 января скандальных законов: в ПАСЕ решили, что пришло время вмешаться.

Проект резолюции пока не опубликован, что необычно, поскольку к началу сессии, как правило, обнародуются все документы, которые выносятся на голосование. Причина задержки в том, что еще 10 дней назад в Страсбурге были уверены в отсутствии необходимости проводить срочные дебаты, и потому подготовка документа началась лишь на минувшей неделе. Его авторы — содокладчицы ПАСЕ по Украине Майлис Репс и Мариетта де Пурбе-Лундин — представят проект сегодня. В понедельник они провели серию переговоров с политическими группами ПАСЕ, а также с представителями Партии регионов и оппозиции.

В оппозиции уверяют, что наверстали упущенное для лоббирования время и смогли донести свою позицию до авторов проекта. "Три главных тезиса — необходимость отмены скандальных законов, принятых Верховной Радой 16 января, освобождение всех заключенных, возврат к политреформе 2004 года. Все эти тезисы должны войти в текст резолюции", — заверил заместитель главы украинской делегации Сергей Соболев ("Батькивщина").

По двум первым пунктам господину Соболеву действительно стоит рассчитывать на успех. В ПР после переговоров с докладчицами также заявляют о поддержке этих положений. "Нужно вернуться к той ситуации, которая была до начала силового противостояния. Иначе конфликт не преодолеть", — признался "Ъ" глава украинской делегации, вице-президент ПАСЕ Иван Попеску (ПР).

От комментария по поводу возврата к политреформе 2004 года Попеску уклонился. Между тем Соболев заверил, что идея возобновления действия Конституции 2004 года не вызывает дискуссий в Страсбурге, но пути ее реализации остаются спорными. "Мы предлагаем, чтобы ПАСЕ напомнила о выводе Венецианской комиссии от 2010 года, где говорится, что отмена политреформы решением Конституционного суда противоречила принципам

демократії. Дав зелений світ пересмотру того рішення, ПАСЕ дозволить уникнути довгої процедури внесення змін до основного закону", — сказав Сергій Соболев.

У Партії регіонів також є побажання до документа. "Основною резолюцією повинен бути заклик до сторін утриматися від насильства і продовжити переговори, відмовившись від ультиматумів. При цьому дуже важливо зазначити, що влада і опозиція повинні поділити відповідальність за майбутнє України", — вважає Іван Попеску.

Резолюції ПАСЕ не мають юридично обов'язкового характеру, і Київ не ігнорував положення резолюцій, раніше прийнятих асамблеєю. Це викликає роздривання і критику Заходу. Однак в цей раз обидві сторони — і опозиція, і влада — налаштовані використати резолюцію ПАСЕ як інструмент легітимізації досягнутих в Києві домовленостей. "Потрібно зупинити просування країни в глибокий конфлікт, який ставить під сумнів існування України як такої", — пояснив Іван Попеску. "Ми пропонуємо використати резолюцію ПАСЕ, щоб підштовхнути сторони до виходу з кризи", — підтримав його Сергій Соболев.

В той же час резолюція може нести і приховану небезпеку для України, якщо в процесі доработки в текст увійдуть радикальні пропозиції, загострюючі конфлікт. Слід зазначити, що зміни до резолюції може вносити будь-який депутат, а до складу ПАСЕ входять представники як Єврозону, так і Росії.

<http://www.kommersant.ua/doc/2393822>

Розв'язання конфлікту наближається *"Голос України"*

Шляхи подолання політичної кризи в країні обговорювали парламентарії під час прес-конференції. Зокрема, народний депутат від фракції Партії регіонів Олег Царьов заявив, що переговорний процес триває досить плідно. «Ми готові йти на компроміси. До пропозицій про спільне формування Кабміну, скасування конституційної реформи в легітимний спосіб йшли протягом довгого часу. Виходячи з того, що є недовіра сторін, ці домовленості мають вигляд дорожньої карти», — підкреслив він.

Парламентарій не бачить необхідності запровадження надзвичайного стану. «У нас достатньо сил, щоб навести порядок в країні без введення надзвичайного стану. Адже ми розуміємо, що на Майдан велика кількість людей вийшла не за гроші, тому приймати рішення про силовий сценарій неправильно. Ми несемо відповідальність перед суспільством», — зазначив О. Царьов.

Народний депутат від фракції «Батьківщина» Олександр Бригинець назвав компроміси влади смішними. Оскільки, за його словами, коли комусь з опозиції пропонується якась посада — це не компроміс, а підкуп. Насправді країна вимагає принципових змін. А саме на позачерговому засіданні Верховної Ради треба скасувати закони, ухвалені 16 січня, прийняти декларацію про повернення Конституції 2004 року, відправити уряд у відставку і, можливо, змінити керівництво парламенту. Це знизить градус напруження в суспільстві. Люди, котрі знаходяться по різні сторони барикад, зрозуміють, що розв'язання конфлікту мирним шляхом наближається. Так у країні почнеться вирішення політичної кризи.

«Немає значення, хто очолить уряд, головне — які рішення він прийматиме. Найважливіше — суть влади, а не список людей, які її очолюють», — підкреслив О. Бригинець та додав, що на позачерговій сесії, скоріше за все, нічого важливого не розглядатимуть. Сьогодні найкращим і найконструктивнішим рішенням, на думку народного обранця, були б дострокові вибори Президента, парламенту і місцевих рад. Парламентарій вважає, що нині запровадження надзвичайного стану не доцільне, оскільки він не вплине на ситуацію в країні. Від того, що закриють телеканали і заблокують телефонний зв'язок, люди не матимуть достатньо інформації, тому змушені будуть стояти на Майдані.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=313375>

Чем займется Владимир Макеенко в статусе главы КГГА
Анна Ковальчук, Дарья Кравченко, журнал «Форбс» (Украина)

Должность главы Киевской городской государственной администрации, фактически пустовавшая около полутора месяцев, больше не вакантна. 25 января Виктор Янукович назначил на этот пост народного депутата Владимира Макеенко, главу парламентского комитета по регламенту. В тот же день глава КГГА был представлен в Кабмине столичным чиновникам. Информация о новом руководителе уже появилась на сайте Киевской администрации.

Александр Попов, отстраненный от должности 14 декабря 2013 года из-за причастности к разгону митинга в поддержку евроинтеграции в ночь на 30 ноября, уволен.

К работе новый глава столичной горадминистрации приступил в тот же день. В воскресенье журналист Forbes также застал господина Макеенко на работе. «Занимаюсь вопросами отопления садиков, школ, трубы порваны, я выжат, как лимон», – описал он впечатления.

Последние полтора месяца, пока шли дискуссии о том, кто мог бы заменить Александра Попова, имя Владимира Макеенко никогда публично не звучало. Первый замглавы фракции Партии регионов Михаил Чечетов, тем не менее, утверждает, что решение это было взвешенное и принималось не сиюминутно. Другой источник в Партии регионов отмечает, что этот пост предлагался многим, но не вызывал энтузиазма у самих претендентов.

По мнению Вадима Карасева, главы Института глобальных стратегий, Макеенко – компромиссная фигура, с широким опытом работы в украинском парламенте. «Он давно в украинской парламентской элите, он депутат всех созывов Верховной Рады, – подчеркивает Карасев. – Поэтому очевидно, выбор пал на него, с тем чтобы использовать его авторитет в депутатском корпусе». Учитывая это, есть надежда, что Макеенко не будет вызывать отторжения у оппозиционных депутатов, добавляет он.

Алла Шлапак, депутат киевского горсовета, считает, что Владимир Макеенко, учитывая его долгий опыт работы в украинской политике, может найти выход из текущей сложной ситуации, в которой находится городская власть. «Я знакома с ним по работе в парламенте, в частности – в комитете по бюджету, и его опыт в этой сфере также может быть очень полезен городу», – отмечает она. Первый заместитель главы КГГА Константин Голубченко также уверен, что опыт работы с госбюджетом у Владимира Макеенко – большая удача, так как для Киева вопрос сметы сейчас один из самых приоритетных. Горбюджет планируется обсудить и принять уже на этой неделе. «Город от этого [назначения] только выиграет», – прокомментировал Голубченко. Сам Голубченко, который последние полтора месяца исполнял обязанности главы КГГА, вернется на прежнюю должность – первого зама.

Есть у Владимира Макеенко и еще одно полезное качество – образование новый глава КГГА получил в институте международных отношений по специальности дипломатическая служба. Этот навык ему пригодится для налаживания диалога не только с коллегами, но и с представителями митингующих, которые удерживают под контролем здание КГГА. Руководство столицы сейчас размещается в зданиях районных администраций, часть сотрудников работают в здании коммунальной газеты «Хрещатик» на улице Владимирской. Скорее всего, кабинет Макеенко будет находиться в Печерской администрации, там уже организовал свою работу и первый заместитель главы горгосадминистрации.

Вадим Карасев предполагает, что Макеенко назначен на пост главы КГГА с перспективой избрания его мэром Киева. «Если бы речь шла только о политике-хозяйственнике, без расчета на дальнейшее избрание киевским мэром, тогда это мог бы быть, например, Голубченко», – аргументирует он. По словам Карасева, у Владимира Макеенко есть задатки публичного политика, он широко известен парламентариям всех фракций, и имеет неплохие шансы найти их поддержку.

Владимир Макеенко родился 17 июля 1965 года в городе Клинцы Брянской области. Окончил Ленинградскую академию гражданской авиации по специальности эксплуатация воздушного транспорта и Украинский институт международных отношений по специальности дипломатическая и консульская служба. Депутат всех созывов Верховной Рады. Занимал пост первого заместителя главы комитета ВР по вопросам бюджета, затем Возглавил комитет по вопросам регламента, депутатской этики и обеспечения деятельности Верховной Рады.

<http://forbes.ua/nation/1364101-glavnyj-po-stolice-chem-zajmetsya-vladimir-makeenko-v-statuse-glavy-kgga>

Виктор Чумак: «Санкции - это прекращение диалога. Я против...» *"Власть денег"*

Народный депутат от УДАРа, глава Комитета ВР по вопросам борьбы с организованной преступностью и коррупцией, видит необходимость для оппозиции искать союзников в рядах оппонентов, однако признается, что на этом поле лидеры Майдана не только не преуспевают, но и почти не работают.

Парламентское голосование 16 января продемонстрировало полнейшее бессилие оппозиции. Вы ищете союзников среди приверженцев власти?

— Среди коммунистов искать союзников бесполезно. Разговаривать с ними, конечно, придется, но очевидна продажность их позиции. Это же не партия, не идеология. Это кусочек какой-то в 32 человека, который голосует по сигналу. Деньги зашли — голосование есть. Деньги не пришли — голосования нет.

Но они же не могут не осознавать, что принятые в тот день законы при определенных обстоятельствах могут коснуться и их. Речь идет не только о коммунистах, но и о регионалах, нефракционных мажоритарщиках...

— Вот с регионалами работать надо. И с ними мы работаем. Многие из них признаются, что не знали, за что голосовали. И действительно, в зале невозможно было услышать, за что идет голосование. Кто-то тянул руку, кто-то нет. Везде обозначено, что Олег Царев голосовал "за", хотя мы с ним на самом деле стояли в клинче и держали друг друга. Его рука точно не поднималась. Регионалы сами эти законы не читали, до них только потом дошло, за что они голосовали.

Оппозиция пытается этим воспользоваться?

— Судя по тому, что от регионалов доносится, многие растеряны. Но они сидят на финансовой игле — их бизнес завязан на бюджетной линии. Почему у нас торги идут за бюджет? Ведь это же обычное бухгалтерское расписание. Но у нас из него приближенные к власти депутаты-бизнесмены вытягивают деньги, потом выводят их в офшоры, а после заводят в Украину в виде инвестиций. И этот порочный круг бесконечен. Поэтому эти люди сидят на крючках, подцепленных с помощью противозаконных действий, налоговых махинаций и прочих вещей, которыми на них легко давить. Нардепов-регионалов, у которых нет бизнеса, осталось очень мало. Вот с ними и нужно разговаривать в первую очередь. Хотя признаюсь, что и с теми, у кого бизнес есть, разговаривать тоже нужно. Они должны понимать, что деньги в стране заканчиваются, после чего власть возьмется за олигархов. А как только кончатся олигархи, начнут давить остальных.

Почему оппозиция не блокировала Калетника, ставившего на голосование скандальные законопроекты?

— Никто не знал, что происходит. В комитете был рассмотрен один законопроект — об упрощении снятия депутатской неприкосновенности. Возьмите протоколы и посмотрите. К тому же, у нас не было ни желания, ни задачи блокировать принятие бюджета. Пусть принимают, но главное — пусть потом его выполнят. У Калетника на бумажке было написано: "Перейти к голосованию руками, если по электронной системе голосов не хватит". Это было парламентской спецоперацией. Вы видели там 235 рук? Никто не видел. У Олійника с Калетником уходило 32 секунды, чтобы проголосовать и объявить результат.

Какую работу вы ведете с представителями ЕС с целью признания нынешней украинской власти нелегитимной?

— Самую большую работу с ними ведет сама власть, нарушая Конституцию и другие законы, применяя силу. В глазах Запада все это — способы делегитимизации. А мы просто рассказываем о том, что есть на самом деле.

Сейчас активно обсуждается вопрос введения санкций против представителей власти. Это мог бы быть первый шаг к ее делегитимизации, вы так не считаете?

— Санкции — это последняя стадия. Санкции в отношении Главы государства и главы правительства — это прекращение диалога [с Западом]. Я против того, чтобы изолировать Украину. Санкции должны применяться индивидуально к исполнителям. Нам незачем надеяться на Запад с его санкциями.

Но Майдан стоит уже два месяца, от оппозиции нет никаких результатов. На что вы тогда надеетесь?

— Болгары стояли год, сербы стояли полгода, индийцы стояли тридцать лет с мирным протестом. И мы выстоим.

http://www.depo.ua/ru/vlast-deneg/2014_arhiv-nomerov-vd/janvar_vd2014/1-3-411/117384.htm

Інтернет-ЗМІ

Владислав Атрошенко: «Для зміни Конституції залишилося переконати 60 депутатів»

Главком

Партія регіонів сьогодні зробила чергову заяву. Цього разу провладні депутати вирішили заякати громадян втратою незалежності України. Регіонали переконують, що в областях на акціях протесту орудують бандити, а лідери опозиції не хочуть брати на себе відповідальності за дії розлючених людей. Попри спільну заяву з осудом протестувальників від імені партії, у парламентській фракції ПР не все так однозначно. Зізнання деяких поки що її членів дають підстави стверджувати, що за Богословською, Жванією, Мельниченком та Сухим готові піти й інші. Так, вчора у ЗМІ з'явилася сенсаційна заява групи депутатів, серед яких не тільки позафракційні, а й регіонали. Парламентарі, яких вважали опорою більшості, закликають колег підтримати повернення до Конституції 2004 року, а також виконати інші вимоги опозиції. Серед підписантів нібито виявився і член фракції Партії регіонів, обраний в окрузі на Чернігівщині Олександр Атрошенко.

У списку парламентарів, які поставили свій підпис під заявою групи депутатів є і ваше прізвище. Підтверджуєте?

Ні, я не підписував цей документ. Я з повагою ставлюся до будь-якої депутатської групи. Але хотів би зауважити, що перш ніж оголошувати на всю країну списки депутатів, які входять до групи, хотілося, щоб хоч по телефону, або в будь-який інший спосіб були проведені консультації. Аби на самому початку не нівелювати цілі і задачі, які ставляться групою. Якщо ми засудуємо голосування руками в Раді, оскільки це нівелює парламентаризм, то в якийсь мірі нівелюють парламентаризм і подібні заяви, які робляться без узгодження з депутатами.

Хто виступив ініціатором цієї заяви?

Не уявляю. Я про це дізнався з інтернету.

А чиї поділяєте вимоги, які викладені в цьому документі?

Погоджуюся із заявою. Це ті висловлення, які я неодноразово робив публічно в місцевій чернігівській пресі тощо. Але на сьогоднішній день треба зрозуміти і наступне. Одна справа - приборкати ситуацію в політичній площині, передати відповідальність Верховній Раді. А інша справа - початок кулуарних процесів, мета яких - переформатування парламенту, уряду. Перше, що має зробити Верховна Рада - це проголосувати 300 голосами зміни до Конституції.

Такої більшості на сьогоднішній день ще немає, але з депутатами необхідно працювати, розмовляти. Загальна тенденція така, що ця більшість має з'явитися найближчим часом.

Що має вплинути на депутатів, щоб 300 голосів з'явилися?

Давайте почнемо з арифметики. В залі 450 депутатів. Серед них 203 регіоналів, а також 32 комуністи. Для зміни Конституції потрібні 300 голосів. Опозиція має 215 голосів. Тобто для зміни до Конституції не вистачає 85 голосів. Ця кількість має бути з фракції Партії регіонів, абсолютно реальна кількість. Серед них група Львовчкіна, низка позапартійних мажоритарних депутатів, серед яких і я, це низка свідомих незаангажованих людей, для яких майбутнє України вище особистого майбутнього в Партії регіонів.

Скільки з цих 85 регіоналів вже сьогодні готові підтримати зміни до Конституції?

З цієї кількості гарантовано вже зараз буде 25-30 депутатів. Тобто залишиться переконати 55-60 в тому, що майбутнє України важливіше за їхнє майбутнє в ПР. Причина того, що є сьогодні в країні полягає в тому, що президент здебільшого обраний однією частиною України. У випадку з Ющенком, згадайте, він не був сприйнятий сходом і півднем України. У випадку з Януковичем він не був сприйнятий Заходом України.

Люди на Майдан вийшли не через те, що Україна не пішла в Європу, а через корумповану державу, яка працювала проти людини на сході, на заході, на півдні і на півночі. Держава не була з людиною. Разом з тим, сьогодні ми підійшли до тієї межі, коли абсолютно чітко зрозуміло, що президент, який представляє одну частину України може бути президентом, але він не повинен бути на чолі президентської держави. Нехай він буде на чолі парламентської держави. І тоді коаліційне формування уряду збалансує владу територіально, воно наблизить владу до людини. Якщо сьогодні депутат не може потрапити до міністра, міністр не чує і не знає проблем людей – це також причина того, що люди виходять на Майдан.

Але президента і Партію регіонів загалом не підтримують навіть в тих регіонах, де колись підтримували, нині протести вирують на Дніпропетровщині, у Запоріжжі...

Послухайте! Ми повинні розвести аналіз поточної емоційної ситуації і ухвалення збалансованих рішень, які унеможливають таку кризу, яку ми спостерігаємо зараз. Я б не хотів коментувати, де, в якій черговій області створені які комітети. Це розкручування того маховика, який зупинити складно. А зупиняти його треба лише в політичній площині.

Тобто народні ради, створені в областях, поза законом?

Дуже складне питання. Вони не поза законом. Сьогодні, якщо ми бачимо народні ради на Західній Україні, вони повністю легітимізовані голосуваннями обласних рад, які обиралися легітимно. З правової точки зору це абсолютно легітимні формування. Там, де ці громадські ради не підтримані обласними радами, юридично це питання складне. Але на цьому етапі не варто аналізувати цю ситуацію глибше, ніж записано в Статті 5 Конституції України, яка чітко говорить, що влада належить народу.

У східних регіонах України влада на акції громадян відповідає насиллям. То чи мають право громадяни захищатися в тому числі за допомогою сили?

Вихід з цієї ситуації – це прийняти абсолютно нормальну пропозицію, яка лунали сьогодні. Це переформатувати уряд. Скажу, що політично Яценюк потрапив в дуже складну ситуацію. Пропозиції, озвучені президентом України відповідають світовій практиці врегулювання кризи.

Що б ви порадили робити Яценюку?

Якщо він пристане на пропозицію Януковича, він буде політичним трупом в середині України, а якщо не пристане на пропозицію, то буде політичним трупом у світі. Сьогодні, у ситуації яка є, багато в чому відповідальність лежить і на владі, і на опозиції. Оскільки кожна зі сторін думає про свої рейтинги. Будь-які рішення, які приймала б кожна зі сторін, в тому числі Яценюк, повинні слугувати єдиним для врегулювання політичного конфлікту об'єднанням країни, унеможливленням поглиблення кризи у скочуванні до реальної громадянської війни. Це має бути головним, а не особисто його рейтинги. До речі, рейтинги президента також не підвищилися від того, що він запропонував Яценюку посаду прем'єра.

Але пропозиція високих посад для лідерів опозиції виглядає тепер не дуже привабливо. Здається, Янукович запізнився з такими поступками на тиждень, а може, й на місяць. У Майдану тепер одна єдина вимога – відставка Президента.

Опозиція не представляє народ – це дійсно так. Сьогодні владі потрібно виходити на відкритий діалог з народом, пояснювати позицію. Ситуацію, що склалося, найбільш ефективно врегулювало би рішення президента про дострокові вибори усіх гілок влади, в тому числі президентської.

Чому Янукович не погоджується на це?

На сьогоднішній день потрібно розуміти наслідки і відповідальність сторін і для економіки в тому числі. Сьогодні і ми, і країна, стоїмо на порозі економічної кризи. Країна останні декілька місяців знаходиться на межі дефолту. Сьогодні реальні надходження до Державного бюджету України в разі відрізняються від запланованих. Потрібно відповідально поставитися до того, що мільйонам українців потрібно платити пенсії, мільйонам бюджетників платити зарплати. За цих обставин, які є, березень 2015 року був би прийнятним (для президентських виборів – «Главком»). В разі голосування за повернення Конституції 2004 цей термін (вибори президента – «Главком») прийде наприкінці цього року, це питання вирішується автоматично. Питання повернення Конституції 2004 року обговорюється нині в Адміністрації президента. Уже прийшов той час, коли від стадності і від колективної безвідповідальності в тому числі у фракції Партії регіонів треба перейти до індивідуальної відповідальності заради майбутнього України. Завжди у ПР депутати боялися, і бояться висловлювати свою позицію. Відкрито бояться висловлювати свою позицію в усіх партіях, і в провладних, і в опозиційних.

Де вихід?

Ми повинні дочекатися чіткої відповіді від групи Яценюка, чи приймає він пропозицію. Або не приймає, або на яких умовах приймає. Цілком вірогідно, що він прийме цю пропозицію, але на умовах прийняття Конституції 2004 року. В такому випадку влада повинна дуже серйозно замислитися над ситуацією, коли значна частина території України вийшла з-під контролю центральної виконавчої влади.

Ви говорите дуже обережно. До чого це може призвести?

Якщо влада і опозиція нездатні прийти до політичного компромісу в середині країни, то у гру вступають різні політичні центри світу. На сьогоднішній день на Майдані і на Грушевського давно вже грають і Росія, і Захід. Не дай Боже, якщо ми продовжуватимемо уникати відповідальності і не врегулюємо політичну кризу, яка є, то розрив України цілком можливий.

Ви б підтримали введення НС у Верховній Раді, якби з'явився указ президента про це?

Ні за яких обставин. Це шлях в нікуди, це подальше загострення кризової ситуації і перехід до реальної партизанської і громадянської війни.

А яку думку з цього приводу мають ваші колеги з більшості?

Я не спілкувався більше тижня з депутатами. Але за цей тиждень настільки загострилася ситуація, що мені здається, що настрої депутатів значно змінилися, ніж були тиждень тому. Мені здається, що депутати від колективної безвідповідальності і стадності все ж таки переходять до індивідуальної відповідальності і бачать настрої в своїх регіонах. Фактично вони розуміють, що є українцями, складали присягу народові України, а не окремій особі.

Тобто введення НС не буде?

Вірогідність прийняття абсурдних рішень сьогодні в парламенті зменшується, але все ще досі залишається.

Ви отримували SMS з проханням підтримати у вівторок введення надзвичайного стану?

Ні. Наскільки мені відомо, якщо і була мова про це (введення НС – «Главком»), то у дуже вузьких колах Партії регіонів.

<http://glavcom.ua/articles/17078.html>

Призрак анархии встает над Украиной, или Последний шанс для компромисса *Inpress.ua*

Расширяющаяся география погромов и массовых беспорядков резко диссонирует с заявлениями лидеров оппозиции о мирном, ненасильственном характере «демократической» революции в Украине. Перманентно возрастающий уровень анархии может привести к страшным последствиям.

Сами себе Майдан

В ночь с 23 на 24 января пришедшие на улицу Грушевского лидеры оппозиции Виталий Кличко и Олег Тягнибок получили уже второе наглядное предупреждение о том, что в революционной толпе в центре Киева стремительно распространяются анархические бациллы. Напомним, что еще тремя днями ранее главный «ударовец» страны при попытке остановить столкновения революционной шпаны с милицией был облит пеной из огнетушителя и получил от толпы несколько пинков, после чего вынужден был закричать: «Если еще раз кто-то меня тронет – ударю!»

Тем не менее, этот урок явно не пошел впрок ни ему самому, ни его коллегам по оппозиции. Они все еще продолжают питать иллюзии о том, что управляют событиями в соответствии со своими политическими планами. Как представляется, в ореоле лидеров, безраздельно управляющих процессом, Кличко с Тягнибоком и пришли в ночь на 24-е на улицу Грушевского, чтобы поведать революционному народу о результатах своих переговоров с президентом. (В скобках заметим, что гораздо более хитрый Арсений Яценюк благоразумно воздержался от встречи с народными массами лицом к лицу). Как только Кличко объявил о перемирии с властью и предложил «активистам» в свою очередь воздержаться от насилия, герои национальной революции ответили на это объявление дружным свистом и воплями: «Ганьба!», «Брехуны!», «Зека на йолку, «Беркут» - в духовку!»

Поддерживая свое амплу народного революционного лидера, Кличко пытался разъяснить толпе смысл термина «дипломатия». В ответ ему кричали: «Виталик, че ты гонишь!» и прочие слова, которые обычно на телевидении заглушаются звуком «пи». А ведь Кличко считает себя претендентом номер один на пост президента Украины. Уместно задать вопрос: что же это будет за глава государства, к которому какая-то уличная гопота обращается: «Виталик»?

Впрочем, ничуть не лучше пришлось Олегу Тягнибоку, который вынужден был без конца повторять: «Дослушайте! Дайте мне сказать!» Но толпа явно не желала слушать своих лидеров. Еще знаменитый французский исследователь психологии толпы Гюстав Лебон в своей одноименной книге подчеркивал аксиому о том, что опасно и контрпродуктивно пытаться заставить толпу воспринять какое-то мнение, идущее вразрез с ее собственным. Собравшиеся на Грушевского «активисты» недвусмысленно показали лидерам оппозиции, что они – сами себе Майдан.

Начавшийся после нуля часов 24 января массовый митинг со всей очевидностью продемонстрировал, что на Майдане возникает опасное брожение. Толпа требует радикальных действий, штурма, погрома, всего и сразу, что уже слишком явно находится в полном диссонансе с планами оппозиционного трио.

Данную тенденцию констатируют и политологи. Так, директор Института глобальных стратегий Вадим Карасев в интервью «Независимым новостям» констатировал: «Оппозиция утратила контроль над Майданом». Более того, по мнению политолога: «Протестующие недовольны не только властями, но и оппозиционными лидерами, оппозицией в целом». А в такой ситуации вполне закономерными становятся анархические эксцессы - «недовольные протестующие» решают по собственному почину «делать революцию».

И тогда заявленная на Майдане в ноябре лидерами оппозиции «мирная, ненасильственная, демократическая революция» начинает превращаться во что-то совсем другое, имеющее крайне отдаленное отношение к пресловутым европейским ценностям.

Киев: анархия мать порядка

Кто бы мог представить себе еще месяц назад, что одно из самых пронзительных исторических произведений, в котором описываются жуткие картины революционного хаоса – «Окаянные дни» Ивана Бунина – вдруг может оказаться созвучными нашей украинской современности! Но в столице все понемногу к тому идет.

Вот один из наиболее показательных фрагментов бунинского дневника: «Последний раз я был в Петербурге в начале апреля 17 года. Нормальной жизни уже не было. Шла со стороны революционных вождей сумасшедшая по своей бестолковости и горячке имитация какого-то будто нового парада жизни... Невский был затоплен серой толпой, неработающими рабочими, гулящей прислугой и всякими ярыгами, которые торговали с лотков и папиросами, и красными бантами, и всем, чего ни спросишь. А на тротуарах был сор, шелуха подсолнухов, на мостовой лежал навозный лед, были горы и ухабы».

Описанный выше период революционной анархии вошел в историю под политкорректным названием «двоевластие». В действительности тогда было самое настоящее «многовластие». И подобная ситуация на глазах возникает в столице Украины в двадцать первом столетии. Судите сами.

25 января один из революционных вождаков второго плана Анатолий Гриценко выступил с поистине замечательной инициативой, предложив создать вооруженные боевым оружием отряды самообороны Майдана. Свой смелый революционный шаг Гриценко мотивировал так: «Предлагаю всем, кто имеет легальное огнестрельное оружие, в случае опасности стать на защиту людей с оружием в руках». Подчеркнем, что эта революционная «инициатива» идет гораздо дальше. Де-факто Гриценко предлагает ни много, ни мало как создание параллельных государственным силовых структур, пытаясь прикрыть это за витиеватой фразеологией: «Если власть не в состоянии обеспечить общественный порядок и жизнь людей - это должен сделать народ».

Ну, каждому предлагаю в меру своего воображения представить, что произойдет, если ребятишкам на Грушевского вместо камней, «коктейлей Молотова» и самодельных петард раздать боевое оружие. Конечно, Гриценко оговаривается, что речь идет исключительно о «легальном» оружии. Однако зададим простой вопрос: кто в условиях майданной анархии сможет со стопроцентной уверенностью сказать, какой «ствол» легальный, а какой - нет? Иными словами, если эта бредовая фантазия будет реализована хотя бы частично, на киевских улицах начнутся уже настоящие бои, счет жертв в которых пойдет как минимум на сотни.

С непревзойденным, почти наполеоновским апломбом Гриценко на своей страничке в «Фейсбуке» написал: «Под собственную ответственность определяю правила применения оружия». Вот еще один характерный пример революционного психоза: пан Гриценко ничуть не сомневается, что определенные им правила применения оружия будут безусловно исполняться наводняющими Майдан маргиналами.

При этом без излишней скромности Гриценко составляет «планы действий» и отдает приказы: лидерам трех оппозиционных фракций, совместно со Штабом сопротивления:

Прекратить считать (называть публично) людей на Грушевского провокаторами.

Включить в Штаб сопротивления командиров сопротивления на Грушевского с целью четкой координации общих действий по защите Майдана». Таким образом, внутри Майдана вызревает настоящая анархия, причем вооруженная. И ведь Гриценко там не один такой.

Еще 21 января прославившаяся после столкновений на Грушевского на всю страну радикальная организация «Правый сектор» опубликовала на одном из националистических сайтов «революционный ультиматум». Среди прочего в этом документе «Правый сектор» напомнил лидерам оппозиции, что они вызвали огромное разочарование среди широких масс украинского населения. И призвал их не идти «на предательские, сепаратные переговоры» с президентом Виктором Януковичем: «Мы считаем, что временное правительство должно формироваться на основе тех, кто реально продемонстрировал собственную склонность к руководству в революционной борьбе. Но при этом допускаем присутствие в этом правительстве представителей нынешних оппозиционных партий. Следовательно, призываем

лидеров оппозиционных партий перейти на сторону народа и поддержать наши революционные требования. Народ может победить и без них, но они без народа станут политическими труппами».

Тут все предельно ясно и откровенно - обосновавшиеся на Майдане радикалы открыто говорят Кличко, Яценюку и Тягнибоку: «Слушайте нас, иначе мы обойдемся без вас».

25 января журналист информагентства Reuters взял развернутое интервью у пожелавшего сохранить анонимность лидера «Правого сектора». Тот заявил дословно следующее: «Мы считаем, что должны взять власть в стране. Не только в Киеве и в правительственном квартале. Мы должны парализовать всю их деятельность, во всех регионах, где только можно». При этом радикал специально подчеркнул, что лидеров Евромайдана - Арсения Яценюка, Олега Тягнибока и Виталия Кличко «Правый сектор» «ни в грош не ставит». Так что Майдан начинает кишеть «бонапартами», там уже появляются параллельные структуры «революционной власти». Подобную ситуацию и принято определять термином «анархия».

Однако и «наполеоны» из «Правого сектора» - это далеко не все претенденты на власть над Майданом. Утром 25 января толпы «протестующих» захватили здание Минагрополитики, чтобы организовать в нем, как это назвали майданные медиа «штаб национальной гвардии», позже было захвачено одно из зданий Министерства юстиции.

Можно представить себе, во что превратится жизнь столицы, когда на ее улицах начнут одновременно действовать и «самооборонцы», и отряды «бабки Гриценко», и группы боевиков «Правого сектора», и «национальная гвардия», каждый из которых будет считать себя единственно легитимной «революционной властью» и провозглашать собственные законы. Если до этого действительно дойдет, то киевляне в полной мере смогут ощутить реальное значение знаменитого афоризма: «Анархия мать порядка».

Хаос в регионах

Как известно, существует классическая революционная аксиома: революция в столице неизбежно вызывает цепную реакцию в регионах. Вполне прогнозируемым был тот факт, что такая цепная реакция начнется прежде всего с Западной Украины.

В течение 23 января митингующие толпы штурмовали здания областных госадминистраций (ОГА) в пяти городах – Львове, Ровно, Житомире, Тернополе и Черкассах. Шел самый настоящий погром: толпа выбивала окна, вышибала двери, избивала сотрудников милиции. Захватив здание во Львове, местные майдановцы объявили: Львовская ОГА больше не работает, здесь будет ночлежка.

Только в Черкассах власть проявила решительность – подтянув к зданию ОГА дополнительные подразделения милиции, «активистов» быстро выбили и восстановили порядок. Интересная деталь: согласно сообщению черкасского Общественного телевидения, во время столкновения бунтующей шпаны с милицией люди защитили милиционеров от радикально настроенных «активистов».

24 января разгром административных зданий начался в Луцке, Черновцах, Ивано-Франковске, Ужгороде, Хмельницком.

25 января толпы предприняли попытки погромов зданий облгосадминистраций в Виннице, Полтаве, Чернигове, Сумах.

За считанные дни произошло самое страшное: анархия с Западной Украины начала перекидываться в центральные и северные области. Повсюду набирает размах угар митинговой стихии. Причем и в этом случае представление лидеров оппозиции о том, что именно они руководят данным процессом, является опасной иллюзией. На Западной Украине начинают появляться какие-то самозванные «народные лидеры», провоцирующие толпы на разгром административных зданий и явно не связанные с тройкой оппозиционеров. Причем эта так называемая народная власть в ведет себя в лучших традициях фашистов - запрещая крупнейшие украинские партии, которые, к слову, представлены в парламенте.

Происходящий в регионах хаос предоставляет уникальную возможность разномастным авантюристам и маргиналам взлететь на поверхность на гребне анархической волны и объявить

себя «властью». Поскольку все это происходит преимущественно в регионах Западной Украины, которые оппозиция привыкла считать территорией своего полного влияния, будет интересно понаблюдать за тем, как ее лидеры попытаются поставить на место вломившихся в губернаторские кресла «отаманов»...

Грядущее двоевластие

Сегодня в стенах парламента оппозиция и власть пытаются найти выход из сложившейся ситуации. Мира и спокойствия хотят украинцы с обеих берегов Днепра. Отказаться от насилия украинцев призывает Европа и США, да и весь цивилизованный мир. Действительно, все здравомыслящие, не затронутые революционным психозом люди понимают: пока еще страна не скатилась к полной анархии, необходимо остановить эскалацию политического конфликта, обуздать уличную стихию и перенести политическую борьбу в цивилизованное, хотя бы парламентское русло.

Если же оппозиция продолжит играть на раскол, то страну ожидает жуткий период двоевластия, который будет сопровождаться нарастающим хаосом, экономической нестабильностью, непредсказуемыми социальными потрясениями. Призрак анархии во весь рост встает над Украиной...

<http://inpress.ua/ru/politics/24218-prizrak-anarkhii-vstaet-nad-ukrainoy-ili-posledniy-shans-dlya-kompromissa>

Блоги

Арсен Аваков: «Это компромисс? Больше похоже на прелюдию к обману!» *pravda.com.ua*

Ночь перед утром чрезвычайной сессии Верховной Рады.

Читаю нового толмача Януковича – госпожу Лукаш по итогам раунда консультаций. Имею информацию от нашей стороны... Какой такой компромисс?! Торгуются?! О чем речь?! Они во власти по-прежнему ничего не понимают о сути протеста на улицах страны!!!

1. ПР+ коммунисты – отменяйте диктаторские законы от 16 января. Извинитесь за них перед украинским народом. Без всяких условий и торговли! (вроде согласны)

2. Прекратите войну против собственного народа – отпустите заложников, что Вы взяли на улицах страны – прекратите уголовные преследования протестующих. Проголосуйте акт амнистии, выпустите политических заключенных. Выпустите Тимошенко... И тут- заклинило!... Про Тимошенко и вспоминать бояться... по выпуску людей из тюрем – торгуются...вы нам здания – мы вам вернем заложников... Офигели!

3. Отправьте кровавое и бестолковое правительство Азарова в отставку. (нет четкого ответа)

4. Прекратите юлить и верните стране законную конституцию 2004 года. В новых координатах системы власти – назначим досрочные выборы президента... (по итогам консультаций – полный ступор)

И это компромисс? Это решение вопроса – ответ людям на Майдане?! Я ТАК НЕ СЧИТАЮ!

Кризис не разрешен, как по мне. Не надо разводить! Надо предложить народу реальные ответы на поставленные вопросы. И это, прежде всего, смена существующей системы власти – угнетающей права и свободы людей. А на это ответа нет!

Утром заседание фракции. Будем определять линию поведения в таких условиях.

Моя личная позиция:

За отставку Азарова, Захарченко и прочих "специалистов" ГОТОВ проголосовать. В правительстве этом и других правительствах Януковича не участвовать. Формировать

правительство можно лишь тогда, когда его сформирует только новое большинство в ВР - большинство не Януковича.

За торговлю вокруг амнистии – голосовать не буду. Амнистия должна быть безусловной и включать всех политзаключенных.

Диктаторские законы от 16 января – не признаю, поэтому как принимали, пусть так и отменяют...

Без голосования по возврату к конституции 2004 года, к парламентско-президентской республике – все эти шаги власти на урегулирование – фикция...

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/avakov/52e6fb30276d5/>

Олег Ляшко: «Регіонали хочуть арештувати опозиційних депутатів» *корреспондент.net*

Чечетов заявив, що завтра в Раді не буде розглядатися питання відставки уряду, а "диктаторські" закони 16 січня вони можуть переглянути, а не скасувати

За таких обставин нам - опозиційним депутатам - немає чого там робити. Також, за мою інформацією, регіонали з комуністами завтра хочуть проголосувати за зняття депутатської недоторканості та арешт опозиційних депутатів, мене в першу чергу. Так вони сподіваються налякати усіх інших, щоб припинили боротися проти диктатури Януковича. Я звертаюся до всіх українців: щоб зі мною не сталося, не зупиняйтесь і не здавайтесь. Ми переможемо! Ваш Олег Ляшко

<http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/liashkooleh2/a131158>

Телебачення і радіомовлення

В Администрации Президента продолжается встреча с оппозицией *Интер, Подробности*

Четвертый раунд переговоров. В Администрации президента Украины час назад началась встреча Виктора Януковича и участников рабочей группы по урегулированию политического кризиса с лидерами оппозиционных парламентских фракций.

В переговорах принимают участие первый заместитель главы Администрации президента Андрей Портнов, министр юстиции Елена Лукаш, руководитель фракции политической партии УДАР Виталий Кличко, руководитель фракции ВО "Батьківщина" Арсений Яценюк и руководитель фракции ВО "Свобода" Олег Тягнибок.

Напомним, ранее глава государства предложил пост премьер-министра Арсению Яценюку и кресло вице-премьер-министра по гуманитарным вопросам - Виталию Кличко. Мы следим за этой встречей. И расскажем о ее результатах.

В "Украинском доме", занятом протестующими, пропала дорогая техника

Сейчас на улице Грушевского в Киеве - относительно тихо. Митингующие не расходятся. Беркут тоже остается на своих позициях. Но атаковать друг друга никто не пытается.

На месте событий работает наш корреспондент Кирилл Евсеев. Сейчас он на связи со студией.

- Кирилл, какова обстановка в центре Киева?

Сейчас на Грушевского митингующие продолжают усиливать баррикады. Снег и лед, который остался на улице, митингующие собирают лопатами в мешки. Таким образом, заодно и греются. Остальные просто стоят в дозоре. Отряды активистов меняют тех, кто уже замерз. Среди вооруженных дубинками в шлемах и масках мы видели даже молодых девушек. Ну а в

целом людей на Грушевського сьогодні значительно менше чем вчера. Сейчас на улице тихо. Сюда доносятся лишь звуки со сцены Майдана. Роман.

- Какая ситуация "Украинском доме"? Подтвердилась ли информация что пропало оборудование?

- Да, информация подтвердилась. Мы пообщались с комендатурой украинского дома и нам сообщили, что директор Украинского дома обратилась к ним с требованием выяснить - куда пропала техника из конференц-зала. И активисты проводят расследование - что произошло. Ну а сейчас в здании заклеивают разбитые при штурме окна пленкой или забивают их досками. Активисты, которые работают внутри, просят не показывать их лица. Роман?

- Какая ситуация в Украинском доме? Подтвердилась ли информация что пропало оборудование?

Спасибо, это был Кирилл Евсеев, он находится на улице Грушевського. И в случае необходимости мы вновь выйдем с ним на прямую связь.

Крымский парламент потребовал запретить ВО "Свобода"

Запретить деятельность и символику партии "Свобода" и других формирований радикального характера сегодня потребовал крымский парламент. Цитирую: Такие организации несут угрозу национальному согласию, общественной безопасности и правопорядку, - говорится в решении Верховного совета Крыма. Депутаты обратились в Минюст и СБУ с просьбой пресечь на полуострове деятельность таких радикальных организаций.

Члени громадського руху "Спільна справа" залишили Міністерство юстиції

УТ-1, Підсумки дня

Члени громадського руху "Спільна справа" повністю залишили Міністерство юстиції. За інформацією МВС, у приміщенні наразі працює слідчо-оперативна група. У відомстві вважають звільнення будівлі позитивним кроком, який сприятиме подальшому діалогу. Про перебіг подій у Мін'юсті - Артем Сорокін.

Артем СОРОКІН, журналіст: На вулиці архітектора Городецького - нові "архітектурні" форми. Це - барикада. Вона виникла сьогодні вночі. А це - міністерство юстиції - новий штаб учасників акції. Кажуть - будуть там грітися та відпочивати.

Це вже третє відомство, обжите активістами. Захопили його - минулої ночі. Учасники акції відразу запевнили - робили це мирно, нікого з працівників - не чіпали. Побиті вікна - кажуть - залатають найближчим часом, а перешкоджати роботі тутешніх робітників - не будуть.

ОЛЕКСАНДР, в.о. коменданта захопленої будівлі: Нам, в принципі, особою різниці нет: до якого здання дотягуємося своїми штурмовими отрядами, то и берем под свой контроль. Одно за одним - мы заберем все министерства, все ведомства.

Однією з перших - ще вночі - сюди приїхала Олена Лукаш. За словами міністра юстиції - захоплення будівлі - було неприпустимим, адже саме в цей час робоча група готувала проекти законів про амністію та зміни до Конституції, запропоновані 25 січня - на переговорах влади й опозиції. За фактом незаконного захоплення відомства - правоохоронці вже порушили кримінальну справу.

Олена ЛУКАШ, міністр юстиції України: Якщо будівля міністерства юстиції не буде звільнена вже миттєво, я буду змушена звернутися до своїх колег, членів Ради національної безпеки і оборони з вимогою обговорити питання надзвичайного стану в цій державі.

Опозиціонери від незаконного вторгнення до міністерств - відхрещуються. Запевняють - вони не причетні до захоплення ані Мін'юсту, ані інших адмінбудівель. Віталій Кличко - називає це недоречним та просить учасників акції - звільнити відомство. Люди його не слухають. А депутат від "Батьківщини" Степан Кубів - наголошує - це робота руху "Спільна справа", опозиція, своєю чергою, робить усе, аби мирно врегулювати конфлікт.

Степан КУБІВ, народний депутат України, фракція ВО "Батьківщина": Ми проти захвату любих приміщень, особливо які носять стратегічний характер, якщо ми говоримо про ПЕК - Міністерство, коли ми говоримо про юстицію, коли ми говоримо про Міністерство АПК.

Надвечір члени громадського руху "Спільна справа" повністю залишили Міністерство юстиції. У приміщенні наразі працює слідчо-оперативна група. Міліція також звернулася "до інших протестувальників, які утримують захоплені державні установи, діяти за прикладом цього громадського руху і добровільно звільняти будівлі".

Комуністична партія готова голосувати за зміни до законів, ухвалених 16-го січня

Комуністична партія готова голосувати за зміни до законів, ухвалених 16-го січня, окрім двох, які внесли депутати цієї фракції. А саме: про кримінальну відповідальність за руйнування пам'яток героїв Великої Вітчизняної та за пропаганду нацизму. Про це заявив лідер КПУ Петро Симоненко. За його словами, компартія підготувала системні зміни до Конституції. Також лідер КПУ закликав усі сторони до порозуміння.

Петро СИМОНЕНКО, лідер фракції КПУ: Я пропоную сьогодні терміново відмовитись від ультиматумів і піти на рівні поступки і викласти програму поступок як з однієї сторони так і іншої. Я хотів би запросити всі політ сили відмовитись від ескалації напруги.

Владислав Лук'янов: «На сьогодні нема підстав для надзвичайного стану» *Радіо Свобода, Ваша Свобода*

Інна Кузнецова: В Україні зараз нетривале чи тривале крихке перемир'я. Усі чекають на завтрашнє засідання Верховної Ради. Це буде надзвичайне засідання, бо сесія зараз не проходить.

Пане Лук'янов, я Вам в першу чергу дякую за те, що прийшли, бо зараз ми перебуваємо у такому місці, де центр барикад, і побояються до нас приходити люди з Вашої фракції.

Що буде завтра, як Ви вважаєте?

– Завтра, у вівторок, 28 січня, думаю, мусить відбутися позачергове засідання Верховної Ради. Я думаю, що, по-перше, народні депутати мусили б обговорити ту ситуацію, складну, яка склалася в державі, розглянути шляхи виходу з цієї ситуації, розглянути ті пропозиції, на які стали перемовники з обох боків, обговорити ситуацію навколо створення нового уряду, наскільки серйозно опозиція розуміє, що країна стоїть на межі.

– А Ви вважаєте, що створення нового уряду зараз вирішить усі проблеми, які є?

– Вирішити всі проблеми принципово неможливо

Вирішити всі проблеми, які є, принципово неможливо в будь-якій ситуації, тому що є одні проблеми, можуть бути інші проблеми, ще щось. Але ми можемо набагато поліпшити ситуацію. Не є питання вирішити всі проблеми і одномоментно. Ми бачимо, що є низка питань, на які суспільству потрібно дати відповідь. Це перше.

По-друге, ми бачимо, що обговорення ситуації з мирними мітингувальниками і жбурляння каміння, «коктейлі Молотова», постріли, захоплення державних будівель – це ті речі, які мусять бути... Я є прихильником дій суто в конституційному полі, суто в межах чинного законодавства. Є пропозиції змінити Конституцію – давайте обговорювати і змінювати.

Більш того, коли зараз ведеться мова про те, що потрібно ухвалювати зміни для того, щоб повернутися до 2004 року, потрібно розв'язати ту проблему, яка була в Конституції у 2004 році. Ми пам'ятаємо, що повноваження місцевих рад, місцевих адміністрацій не чітко прописані, там є проблематика. Треба надати місцевим радам більше повноважень.

– Це правда. Однак для того, щоб зробити це, то це доволі довгий час.

Як Ви вважаєте, оскільки повернення до Конституції 1996 року відбулося не зовсім правовим чином, а рішенням КСУ, чи могла б Верховна Рада скасувати це рішення КСУ?

– Я думаю, що у Верховної Ради не має повноважень втручатися в діяльність судової гілки влади. Більше того, якщо ми не бажаємо для того, щоб прийняте рішення було за півроку,

рік, півтора року, коли буде потрібно, щоб його також не скасували рішенням суду, нам потрібно зробити все чітко, відповідно до законодавства, щоб це рішення було міцне. Тому що, якщо рішення буде мати в собі вади, то його так само можна буде скасувати рішенням якогось суду.

– Юристи-конституціоналісти говорять, що це можна зробити поступово. Це було б першим кроком, а далі вже можна було б діяти і змінювати Конституцію так, як те пропонує Конституційна асамблея.

– По-перше, треба розуміти, яку мету ми перед собою ставимо. Якщо ми кажемо, що у нас мета поліпшити ситуацію, вирішити проблему, вирішити запитання, не так, що ось миттєво ми змінили все. Якщо це хтось може зробити, то нехай зробить. Я тільки буду підтримувати.

Але, будучи дорослими і розуміючи, що казки залишилися в дитинстві, до таких пропозицій можна пристати, але їх не можна реалізувати. Тут треба обирати той шлях, який веде до конструктиву. І цей шлях мусить бути відповідальним шляхом, і відповідальними мусять бути політики з обох боків і представники громадськості, які зараз займають активну позицію. Бажаєте брати на себе відповідальність – беріть. Але не на те, щоб щось зламати, щось спалити, зруйнувати. А хто буде відбудовувати?

– У суботу була зустріч президента з представниками Вашої фракції. Ви були на цій зустрічі?

– Так, я був.

– Про що там говорили, якщо не секрет, з того, що не секрет?

– Президент сказав, що зустріч проходить у публічному форматі, і немає нічого такого, що було б закритим від суспільства.

– Якщо можна, поділіться.

– Досить детально обговорили наші відносини стосовно євроінтеграції

По-перше, досить детально обговорили наші відносини стосовно євроінтеграції, обговорили економічне становище, фінансове становище України, обговорили економічний прогноз на 2014 рік і наші очікування від 2014 року в соціально-економічній сфері.

– Але ці очікування можуть рухнути, якщо те, що зараз триває, буде й далі.

– Дійсно, є загроза, що стан економіки може погіршитися у зв'язку з тими подіями, які зараз відбуваються. Але не самі події, а те, що ситуація виходить з-під контролю. Є сценарій, який ми чули від закордонних експертів – шлях загострення ситуації, шлях підвищення градусу протистояння і конфліктів. Від цієї ситуації потрібно відходити. Якщо є в опозиції... За що йде питання? За владу? Беріть і працюйте. Але беріть і відповідальність.

– Ні. Питання в тому, що зараз є влада, і влада відповідає за те, що є. Як бачить влада, окрім того, аби дати посади прем'єр-міністра і віце-прем'єр-міністра представникам опозиції, розв'язання цієї проблеми і того, що зараз відбувається?

– Зараз відбувається діалог між громадськістю і владою. Якщо є пропозиції змінювати щось, то що змінювати, яким чином, що робити. Треба розуміти, що у суспільстві є різні точки зору і різні думки. В Україні живе 46 мільйонів громадян. Зараз ми бачимо, що ми спілкуємося, якась частина суспільства. Я не буду навіть казати, чи більша, чи менша, наскільки менша, чи жалюгідна, чи величезна, але є різні думки. Не хочу давати оцінки. Уникаю цього зумисне, розуміючи те, що це веде до конфліктів і до різниці у сприйнятті.

– Пан Азаров ще менше тижня тому говорив, що Майдан – це лише три області України. Зараз виглядає так, що лише три області України не охоплені масовими заворушеннями.

– На жаль, масові заворушення не вирішують питання, що робити далі і отримати відповідь від організаторів заворушень: що робити далі? Ну, пішли – добре. Якщо зараз послухати їх, і люди пішли, то хто буде звітувати суспільству, і хто буде відповідальний? Звітувати – це ще таке питання. Хто буде забезпечувати теплопостачання? Зараз морози підійшли до мінус 20, а вночі і нижча температура. Хто буде відповідати за опалення держави, за енергопостачання? Хто?

– За це мають відповідати одні, а за те, що коїться на вулицях, мають відповідати інші. Мені так здається.

– Але ж, розумієте, ці питання між собою пов'язані. Якщо йде захоплення технологічного центру управління енергосистемою України і заходить декілька людей із закритими обличчями, з озброєнням, то як можна...

– Добре. Але все те, що відбувається в країні, відбувається вже впродовж двох місяців. І міністр внутрішніх справ на це ніяк не реагує.

– Давайте одну думку закінчимо і переходимо до наступної? Тому що, якщо ми будемо все на купу, буде безлад.

– Міністерство енергетики почали блокувати вчора. Так? А те, що коїться, почалось від 30 листопада.

– Помилки влади підживили протистояння

Я вважаю, що помилки влади також підживили ці протистояння.

Безумовно, по-перше, не потрібно було силового втручання, коли побили людей, які залишалися. Навіть враховуючи те, що були провокації, що кидали пляшки, каміння, не потрібно було тих, хто відповідає за організацію безпечних громадських акцій, мусили фахово діяти і не піддаватися на ті провокації, які були. Тобто, це надмірне застосування сили засуджує кожна нормальна людина. Я у тому числі. Тут немає розбіжностей.

– Чи обговорювалося питання відповідальності керівників силових органів: прокуратури, МВС?

– Прокуратура не була присутня у цих відносинах. Насправді забезпечували правоохоронці. Є працівники правоохоронних органів, які працювали і з помаранчевою командою, і з біло-блакитною. Влада змінюється, а вони, ті, хто тут у центрі Києва працюють, десть тут мешкають, вони тут забезпечують громадський порядок, яка політична сила це не проводила б.

– Все-таки чи ставила фракція перед президентом питання відповідальності МВС?

– Ми обговорювали питання відповідальності осіб, які мусили б врегулювати це питання і які мусять нести відповідальність. І по цих випадках відкриті кримінальні справи, працює прокуратура, які заходи правового забезпечення, тобто або затримання, або підписка про невийзд, або домашні арешти. Але в цьому напрямку йде робота.

Ставлення з боку контролюючих органів усередині правоохоронних органів жорстокіше, ніж навіть ставлення суспільства. Якщо комусь здається, що щось пробачили, це не так. Відповідальність існує

Безумовно, мені здається, якби робота була б прозоріша, я хочу сказати, що, можливо, ставлення з боку контролюючих органів усередині правоохоронних органів жорстокіше, ніж навіть ставлення суспільства. Я знаю, що там, якщо комусь здається, що щось вибачили, пробачили, то це не так. І відповідальність існує.

– Я це не зовсім зрозуміла. Кому вибачили?

– Тим, хто довів до протистояння, до початку цього протистояння, вибачили, то ці люди звільнені з роботи, розглядається їхня відповідальність у відповідності до чинного законодавства. Кримінальна відповідальність, адміністративна. У кого, який ступінь вини, той таку відповідальність буде нести.

– Але поки що не було ні одного судового засідання стосовно цих осіб. Нічого громадськості не чує.

– Я з Вами погоджуюся, що потрібно проінформувати громадськість про дії, рішення і про стан розслідування. Я думаю, що частина таких питань була б знята.

Але якщо ми будемо обговорювати питання, які починаються, то і зараз йде низка подій, які провокують ситуацію. Я проти того, щоб відбувалося порушення законодавства.

Є склад кримінального злочину, коли побили Гаврилюка, пане Гаврилук, вибачте тих, хто це зробив, країна важливіша, ніж образа. Ви трималися достойно і з піднятою головою

Більше того, я притягнув би до кримінальної відповідальності, якщо є склад кримінального злочину, а мені здається, що він там є, і мені здається, що є всі ознаки кримінального злочину, коли побили хлопця Гаврилюка, до нього застосовані принизливі дії.

Я, користуючись ефіром, хочу також попросити вибачити за ті безглузді, не знаю, як можна охарактеризувати ті дії принизливі, стосовно до пана Гаврилюка. Тому, пане Гаврилюк, вибачте тих, хто це зробив, дослухайтеся і до святих отців, які закликають до миру, і до вибачень. Тому що країна важливіша, ніж образа. Але хочу сказати, що ви трималися достойно і з піднятою головою. Я розумію, що це справжня, нормальна людина.

– Ви кажете про те, що багато хто порушує закони. Ви зайшли до нас в офіс і теж сказали, що ми порушуємо закони, тому що у нас лежать каски на столі. І це порушення закону. Такі «дивні» закони, які були ухвалені 16 січня. Чи будуть вони завтра змінені?

– Цих законів ніхто не читав

Насправді те, що у вас є мотоциклетний шлем, це ніяке не є порушення закону. На жаль, цих законів ніхто не читав.

Якщо ми кажемо, що ми виступаємо проти відвертої брехні, проти упереджених образ і того, щоб хтось наводив наклеп один на одного, то хіба це хтось підтримує? Я думаю, що ніхто не підтримує.

Більше того, ми бачимо, що таке законодавство діє в країнах ЄС, в США, інших країнах. Фактично всюди воно присутнє. Більше того, воно набагато жорсткіше, ніж ті закони, які були прийняті 16 січня.

Але питання не в тому. А питання в тому, що ці законопроекти, якщо б ми гармонізували українське законодавство, не одна сотня змін до законодавства була прийнята під час підготовки до вступу до ЄС, і час вибрано для прийняття цих законів крайньо невдалий. Тому що суспільство сприйняло ці закони не як те, щоб відійти від брехні, від образ, а те, як влада намагається тиснути на громадянське суспільство, створюючи більш жорстке законодавство. Хоча, якщо подивитися, ті заходи, які там пропонуються, на порядок нижчі, ніж міра відповідальності...

– Я прочитала все, що там є.

– Це добре, що Ви прочитали. Хотілося б, щоб прочитали всі інші.

І заходи законодавства європейських країн більш жорстке, ніж те, що прийняла Україна. І сподіваюся, що невдалий час до прийняття цих законів, з одного боку, підлив олії до багаття, яке було у протистоянні, і привів до нових заворушень. На жаль, це відбулося. І цю ситуацію потрібно врегулювати.

– Законодавство в інших країнах може бути ще жорстокішим. Питання в тому, як застосовують це законодавство? Розумієте? Як український суд застосовує і як українська міліція?

– Я сам зіштовхувався з випадками, коли мені важко було зрозуміти те чи інше судове рішення

Давайте тоді ці питання обговорювати по черзі. У нас немає питань до законодавства. Ми розуміємо, що воно не надто жорстке і що це не причина, а що це привід до конфлікту був, а головною причиною були рішення судів і ставлення суддів до самого закону і до його виконання. З цим я можу погодитися. Я сам зіштовхувався з випадками, коли мені важко було зрозуміти те чи інше судове рішення.

Суди мають вирішувати питання і по честі, і по совісті, законодавство мусить не розбігатися з суспільною мораллю

І питання того, що суди мають більш чітко орієнтуватися саме на закон і на моральну складову законодавства, вирішувати питання і по честі, і по совісті, враховувати це. Законодавство мусить не розбігатися з суспільною мораллю. І судові рішення так само мусять мати моральний відтінок і не розбігатися з тим, чого очікує суспільство.

– Чи можна очікувати завтра скасування законів, ухвалених 16 січня?

– Я думаю, що ці питання обговорювалися. Але позиція перемовників, наскільки мені відомо, була про те, що ми будемо обговорювати питання змін до цих законів і в тих напрямках, які більш за все викликають можливості зловживання. І, безумовно, зробити все, щоб припинити зловживання. Це, мені здається, правильний шлях, яким потрібно рухатися.

– Група нардепів (хтось каже, що їх там 16, а хтось каже, що він не підписував цього звернення), йдеться про декількох членів фракції Партії регіонів та деяких позафракційних, заяву від їхнього імені зробив Володимир Литвин. Він говорить, що вони створили депутатське об'єднання. Вони вимагають відставки Кабміну, скасування цих законів.

– З повагою ставлюся до пана Литвина, але вважаю, що більш гострим і більш проблематичним є впорядкування ситуації в Україні і впорядкування мирним шляхом для того, щоб відійти від конфліктів і від протистоянь.

Безумовно, завтра в парламенті буде дискусія, і ми будемо шукати шляхів виходу. Якими будуть ці шляхи? Якби хтось мав готове рішення, то, можливо, не потрібно було б збирати завтра Верховну Раду. Але потрібно шукати рішення у Верховній Раді таке, яке влаштує громадян України. І треба, щоб обранці, які зберуться завтра, нардепи, не забували, що є представниками громад, що за кожного з нардепів проголосовано сотні тисяч голосів виборців, десятки тисяч.

– Чи може бути таке, що завтра відбудеться переформатування більшості, зважаючи на те, що багато членів Партії регіонів не підтримують силові дії, які відбувалися?

– Я не хочу виключати щось. Але я припускаю можливість, що та пропозиція заради громадського миру і спокою в державі, яка була зроблена представникам опозиції президентом України, буде серйозно обговорена і може бути прийнята. Заради громадянського спокою, а не заради своїх рейтингів.

Тому що, якщо хтось вважає, що відповідальна робота на керівних посадах у державі, що це дуже легко, що це тільки...

– Так ніхто не вважає. Але Ви говорите про пропозиції представникам опозиції. Я говорю про представників Партії регіонів.

– Я хочу сказати: ми можемо проголосувати, і ми налаштовані підтримати голосування пропозицій на переговорах і проголосувати за це. Більше того, можна говорити про створення уряду національного об'єднання. Може, якимось інше.

– Чи технократів. Ні?

– Технократи – це добре. Але мені хотілося б, щоб ці технократи бачили людей. Тому що технократи різні бувають. У Німеччині також в 1939-у були технократи.

– Ще що можливо завтра?

– Мені хотілося б, щоб був...

– Буде надзвичайний стан чи ні? Будете голосувати?

– Я не можу сказати. На сьогоднішній день підстав немає.

Анатолій Гриценко: «Комментарий радиостанции Эхо Москвы»

Радио Эхо Москвы

А. ВЕРШНИНИНА: Сейчас в Киеве ходит много слухов, что на Украину все-таки прибыл спецназ из России. У вас есть такая информация? Если нет, вы можете ее официально опровергнуть?

А. ГРИЦЕНКО: Такой информации у меня нет. Пока еще ни одного не поймали.

А. ВЕРШНИНИНА: А кому подчиняется «Беркут»?

А. ГРИЦЕНКО: «Беркут» подчиняется министру внутренних дел генералу Захарченко. Но я даже подал судебный иск: эта структура абсолютно нелегальна, она за пределами закона, она не предусмотрена законами Украины, и она не имеет права пребывать ни в Киеве, ни тем более применять спецсредства и оружие. Это структура создана не законом, как предусмотрено

Конституцией, а создана ведомственным актом, приказом министра внутренних дел совместно с министром юстиции. И не имеет права такое спецподразделение МВД существовать в природе. Все его действия незаконны.

А. ВЕРШИНИНА: Кто сейчас отдает приказы «Беркуту»? И есть ли сила, которой он подчиняется, реально сейчас действуя на улицах Киева?

А. ГРИЦЕНКО: Реально приказы ему отдает министр внутренних дел Захарченко через своих подчиненных. Через кого именно – не имеет значения. Большую проблему сейчас создают бандиты. В Киеве никогда не было столько бандитов, сколько привела власть, которые терроризируют активистов Майдана, которые их отлавливают, которые их воруют, которые их избивают. И потом некоторых не находят вообще, а некоторых находят убитыми. Бандиты действуют заодно с властью, она их прикрывает.

А. ВЕРШИНИНА: Возвращаясь все-таки к «Беркуту». «Беркут» издевается над людьми? И что, у них есть боевое оружие, в том числе их охотничьи ружья? Кто отдает их и так ли на самом деле? Есть ли подтверждение этой информации?

А. ГРИЦЕНКО: Факты избиения «Беркутом» людей зафиксированы на многочисленных видео, которые легко найдете в YouTube: избиение, раздевание догола на морозе, они заставляют петь государственный гимн Украины. Это наглость, это садизм. Они стреляют резиновыми помповыми пулями с трех метров просто по лежащим людям – не важно женщины, журналисты. Это зверье, это вышло из-под контроля закона.

А. ВЕРШИНИНА: А если они получают приказ разогнать Майдан – это случится? Как будет вести себя «Беркут» на Востоке и на Западе? Потому что опять же приходили слухи, неподтвержденные данные, что «Беркут» во Львове отказывается выполнять приказы о разгоне демонстрантов.

А. ГРИЦЕНКО: Да, это так. В Ивано-Франковске тоже. Но в Киеве действуют, и на Востоке они действуют. Я же сказал: они до сих пор действуют жестко и жестоко, что встречалось пока молчаливым, но ропотом среди других силовых структур, тех же Внутренних войск. Они это не воспринимают.

А. ВЕРШИНИНА: Армия пока не задействована в этом противостоянии оппозиции и властей? Может ли она принимать участие и чью сторону она примет? Как она будет вести себя на Востоке и на Западе?

А. ГРИЦЕНКО: До сих пор армия стояла вне конфликта, оружие не применяла. По состоянию на момент нашего с вами разговора это остается в силе. Кроме того, было несколько публичных заявлений министра обороны Лебедева, что армия будет стоять в стороне от конфликта. Мы зафиксировали несколько случаев, это было где-то месяц назад, когда личный состав армии, численностью до 100 человек, переодевали в милицескую форму и они сдерживали пикеты возле разных судов. Но оружие не применял никто. Мы контролируем пока ситуацию, армия в казармах. Если введут чрезвычайное положение, ясное дело, что тогда армия будет задействована, но тогда возрастает вероятность, что люди, которые окажутся, как в свое время в РФ в 1993 году на улицах, вокруг них женщины и дети, – тогда есть большая вероятность, что часть из них перейдут на сторону Майдана.